

336h
30
Certamen Elegiacum

NOVEM MV.

farum, Apolline du-

ce, contra Barbariem susceptum: &

Serenissimæ, Potentissimæq; Principi, ac

Dominæ, D. Elizabethæ, Angliæ, Franciæ,

& Hiberniæ Reginæ, &c. Barbariæ victrici:

Dominæ clementissimæ,

D. D. D.

IOH. MAURITIUS.

Matthias Leius, Germanus.

X. C. C. e

Impressum Londini per Simonem

Staffordum. 1600.
27

AD
D. Elizabetham An.

glia, Franciæ, & Hiberniæ Serenissi-
mam, Potētissimamq; Reginam, &c. Bar-
bariæ victricem, Dominam clementissi-
mam: Authoris Epigramma.

Quæ modo sceptrâ geris regni cum iure Britannæ
Elisabetha: sacræ mixta virago deæ:
Cuius ad occasum virtus se solis ab ortu
Inclyta gestorum per monumenta tulit:
Quæ, quibus accessit, non ante recedet ab oris,
Ultima quam cœli finis & orbis erit:
Cerue, quod ingenti clypeis certamen & hastis
Hic sacra Pegasei numina fontis habent.
Non ad Amazonias est formidabile peltas:
Telaq; Lernæi lurida felle vadi:
Sed sit ad ingenuas, hominum sine cœdibus, artes:
Et quæ Pierii Mars habet arma chori.
Barbariæ sæuis caput execrabile diris
Ceditur Aoniæ namq; cohortis ope.
Cerue igitur, cuius tu dux potes esse, Graduum
O dea, Mnemosynæ matris alumna, vale.

CERTAMEN ELEGIACVM

*nouem Musarum, Apolline duce,
contra Barbariem susceptum.*

Ellum, quod rigida ferri sine cuspide gestum,
Quodque nec est mortis plaga sequuta, cano.
Nam cano Pieriam, Musarum praelia, pugnam:
Contra Barbariem non leue Martis opus,
Classicū Apollo sonat, certaminis author: & omnes

A Ioue prognatas aptat in arma deas.
Iusta Cithariades nobis sunt bella, sorores,
Inquit, in immanem suscipienda feram.
Hæc est, Caucaſeis quæ rupibus edita, monstrat
Authores vitæ tigres habere suæ:
Hæc est, quæ, sacras quod habemus asylon ad aras,
Inuidet: Acnio trux inimica choro:
Hæc est virtutum studiis, & amoribus hostis:
Artibus hæc nostris pernicioſa lues:
Nomine Barbaries: Adamantina cognomento:
Bellua inhumanis vix toleranda Getis:
Templa profanabit Parnassia: ni, quod iniquo
Dirigit huc animo, nos remoremur iter.
At mihi sunt præſto, quæ faxo ſentiat arma
Haud leue in infandum robur habere caput.
Qualibet imbutæ ſunt ſcilicet arte ſagittæ:
Et virtus, quæ animos non finit eſſe rudes.
His, inquam, humanas defendo fideliter artes:
His, quod habet per me mundus, acumen alo:
His hominem formo, qui eſt natus origine brutus:
Hiſq; deum facio, qui modo vixit homo.
Haud vnum mea namq; ſuo ſub iure potestas,
Quæ mihi diuerſa eſt munere, numen habet.

Certamen Elegiacum

Diuino veneranda fruens Sapientia cultu,
Stat sub tutelæ tegmine salua mea.
Quæq; est lætitiæ comes indubitata, perennis
Musica agit regni sub ditione mei.
Primus ego inuenti sum carminis author : & idem
Author ego primus sum medicina tuus.
Me, quæ præteritum, quæ præsens, quæq; futurum
Tempus habet, memori cognita vate patent.
Germanoq; meo metas præscribo Gradiuo:
Et Bellona meo se soror ore regit.
Gorgone quæ lauam, quæq; ensis acumine dextram,
Inuictaq; caput caesidis ære tegit:
Artes arte regens : & Martem Marte gubernans :
Me sine inops Martis Pallas & artis erit.
Regna meo illustro sub vtroque iacentia vultu :
Quosque gero, radios, quæ patet orbis, ago.
Vt rego sidereum sublimi culmen Olympi :
Sic domo Lethæos cum Stygis amne lacus.
Denique natura rerum nil prorsus in omni,
Quod non Phœbea vincitur arte, latet.
Ordine, ait, vestras, O Musæ, laudibus artes
Sic celebrate, suum quæq; secuta ducem.
Thespiades certate deæ : necedite victæ
Fonte Medusæo, Pieridumq; domo.
Pro vestra nunc atque mea contendite causa :
Tutantes nostri iusque decusque chori.
Viribus hanc, inquam, necum communibus hostem
Pellite Barbaricam : Barbaricumq; iugum.
His acuens animos, dedit apta sororibus arma:
Per quæ victrices, quæ furit hostis, iouant.
Prima nouenarum quia Clio ætate sororum,
Sic fuit historicis prima locuta sonis :
Nil iussis, O Phœbe, tuis parere negamus:
Nam tua castra sumus turba parata sequi.
Quæq; voles fieri, per nos, puto, facta probabis:
Qualibet officii munus agente sui.

Pro

nouem Musarum.

Pro votis quia quæque tuis celebrabimus artes :
Facturæ merito semper honore coli.
Ipsa meum retinebo decus : retinebo triumphum :
Prima lubens nostri te comitabo chori.
Nam mihi tela trucem sunt sufficientia in hostem :
Viribus historiæ concidit illa meæ.
Scilicet vt fuerit Romanis ardua virtus :
Integra pro patria cum tulit arma, cano :
Aucta quibus dominæ medijs Respublica Romæ
Creuerit : & queis sit præcipitata malis :
Marte sub occulto quas fraudis ad organa gentes,
Quasque sub audaci fregit ad arma manu :
Iulius immensum queis Cæsar vicerit orbem
Artibus : & dites, quas habet orbis, opes :
Et quibus idem orbis libertus postea causis
Ruperit excusso vincla soluta iugo.
Nam quibus imperium, quod habes, retinere valebis,
Et quibus econtra perdere, pono modos.
Me duce mortales præuisa incommoda vitant :
Commoda discentes vt iliora sequi.
Per me namque potest vel in vna protinus hora
Secula cum statibus cuncta videre suis,
Vita cui breuium vetat inspectare dierum
Vnius finem, principiumque rei.
Per me seclorum transacta reducitur ætas
Omnium : in historicis inspicienda libris.
Me sine magnorum perisset fama Quiritum :
Nullus & Ausoniæ iam foret vrbs honos.
Nec sua iam veteri foret orbi vita superstes :
Ni mea, qua superest, cura tulisset opem.
Inde loqui tragicis famosa tumultibus, orsa
Melpomene, tali verba tenore facit :
Quæ quoduis vinco grauitate Tragedia scriptum :
Prima cothurnati dicor origo metri.
Ardua sunt nobis rerum argumenta : patentq;
Non nisi terrenis nostra theatra diis.

Certamen Elegiacum

Nam non sordidulos, seruilia pectora, Dauos,
Sed mundi regnis qui dominantur, habent.
Nec rudia obscuris sermonum prompta pharetris,
Sed quæ digna meo sunt patre, verba tonant.
Quisquis enim nostri oblectatur voce theatri:
Est potis ore loqui conueniente Ioui.
Quippe suam erudiens per me moderamine **linguam**
Imperat: in mentem ne sit iniqua suam.
Et sua delectum bene per præcepta loquendi.
Nemo sciet: nostræ nî sciat artis ope.
In cantu quantum philomelæ bubo canoræ
Concedit: tantum tu mihi cede soror.
Absque mea veluti tua nil durabilis ars est:
Absque mea propriæ sic nihil artis habet.
Vt, quæ rupe caret, duræ vel robore quercus,
Calcis egens, instabilis non solet esse domus:
Sic tua, ni tragicis sit combinata columnis,
Historia est paucos firma futura dies.
Inspice quam variis aulaea stupenda figuris
Artifice ingenii pando labore mei:
Principibusque meis suspendo, meisque dynastis:
Et quicumq; rati munera regis obit:
Quorum diuersos si videris arte labores:
Non simplex tragicæ videris artis opus.
Quem premit ancipiti fors sub pede mobilis, orbem
Qua, quotiesque roter, te mea scena docet.
Quippe iocando meis ludens fortuna cothurnis,
Cæca per ambiguas itq; reditq; vias.
Res illa humanas sursum rapit atque deorsum:
Et trahit instabilis per leue sortis iter.
Iam volat ærui tranando per æthera pennis:
Et iam remigio corrui orba suo.
Iamq; velut vultu ridet latata sereno:
Sic causam, lachrymas cur modo fundat, habet.
Qui iam Croæus erat, diuino diues honore:
Mox eget humana Codrus & Irus ope.

Cuius

nouem Musarum.

Cuius ad imperii nutum modo terra tremebat:
Cernitur insueti vincula ferre iugi,
Qui multos lata populos ditione premebat:
In turpi expirat turpe relictus humo.
Tam se saepe meis mutat persona theatris:
Quam se, Carpathiis qui deus errat aquis.
Prima licet lachrymis scateat, tamen vltima longe
Flebilior, ter plus scena doloris habet.
Cuius it ergo leues fortunæ puppis ad auras;
Caute, naufragium ne patiatur, eat.
His quoq; Barbaries monitis si mora fuisset:
Tam misere fatis non modo functa foret.
Comica demisso sequitur sermone Thalia:
Talia pro primi sede locuta loci:
Si verum dixisse ferar sine fraude, sorores:
Liuor in alterius, non mea dicta furat.
Hac, reor, in causa vel nunc vos nolle negare,
Quam mihi sueuistis semper habere fidem.
Nam mea fallaces aperit sollertia mentes:
Exhortans rebus quemque cauere suis.
Fallitur, & fallit, dubios operata per actus,
Quæ fit ad alternos comica scena dolos.
Retia lenorum docet: & meretricia: nec non
Vafriciem serui: duriciemq; patris.
Omnibus effusos adstantibus ore cachinnos
Elicit, humanos mima professa iocos.
Aduersis sperare docens meliora fugatis,
Ostendit miseris spem superesse malis.
Nam post afflictos præstans solamina casus,
Mutat cum lato tristia quæq; statu.
Denique principiis quæ sunt lachrymantia primis,
Dat sua plaudenti pulpita sine frui.
Tale docens, leuibus, quibus induor, explico soccis:
Tali, inquam, officium constat in arte meum.
Hoc ego Barbariem prosterbens ense trucidō:
Claraq; cum spoliis figo trophæa suis.

Terpsichore

Certamen Elegiacum

Terpsichore hymnifona testudinis arte secuta:
Sic cecinit laudes musica Musa suas:
Quæ mihi debetur, sortis non vltima pars est:
Prima vocor nostri iure columna chori,
Non male Threiciis quæ pango congrua neruis,
Carmina idem de me testificata probant.
Mordaces, inquam, curarum extermino vermes:
Nec modulamentis cor sino triste meis.
Quippe decem imparibus constant psalteria chordis.
Sollerte ingenii consona Marte mei.
Ad mea tot lepidas exerceo plectra puellas:
Quot iuuat imbutos arte rotare pedes.
Latus enim ad citharam, nostro cum pollice tactam,
Saltat Hamadriadum, Naiadumq; chorus.
Cum maiore suis colitur feruore cateruis,
Quæ Venus ad nostras flagrat amore fides.
Pocula coronabunt lætis conuiuia mensis:
Quando meum feriens sollicitabis ebur.
Tam mea coelestes demulcent barbita mentes:
Quam reuocant brutas a feritate feras.
Ignibus in mediis algore subinde gelascit
Trinacris ad nostram cum stupet Aetna chelin.
Immo suis, velut umbra, locis arbuta relictis,
Pectine transiliunt exhilarata meo.
Denique (nunc vno complectar vt omnia verbo)
Omnia flecto meæ mota canore lyrae.
Si velit Arcadicus mihi Pan certare canendo:
Palmam iudicio det mihi T mole tuo:
Et si quis tam stultus erit, cui iniusta vocetur
Vox tua, quæ falsis est inimica dolis:
Is, Phrygii de more Midæ temerarius aures
Oblongas asini me tribuente feret.
Quare vocali præeo Citharistria nablo:
Delectans fidibus, carminibusque chorum:
Quorum Barbaries cantu indurata rigescit:
Rursus & in saxum, quod fuit ante, redit.

Quæ

nouem Musarum.

Quæ calamos inflare leues docet atq; cicutas,
Euterpe ad sociam sic ait orsa suam :
Redde, soror, nostro nobis pro munere grates :
O nimis in laudes ingeniosa tuas.
Nam sonitus clangore carens tua Musica nostri,
Magna concentus parte profecto caret.
Quæ sunt cunq; sonis apta instrumenta canoris:
Harmonico genii fabrico Marte mei.
Fistula, quæ teres est : fragilisq; fit arbore buxi:
Approbat inuentum testis aperta meum.
Cymbala, quæ summum collaudant iussa Tonantem :
Eximium nostræ sunt quoq; mentis opus.
Organa, quæ sacras resonant inflata per ædes :
Agnoscent artes sponte professa meas.
Terribilemque, ciens cantu caua buccina Martem,
Me sequitur, dominam, fida ministra, suam.
Latus obit miles nostræ clamore siringæ,
Et cataphractus obit prælia latus eques.
Quin lituo stimulante meo volat ocyor Euro,
Quando pericla necis nulla moratur equus.
Si qua cruentato mucrone infligitur hosti
Plaga, fit ad nostram cassa dolore tubam.
Cum sonat inflato Berecynthia tibia cornu :
Quæ labor est noster, tibia nostra sonat.
Cumq; horrenda vocat læuam taratantara pugnam :
Excitus officio Mars rapit arma meo.
Respicias inflatis huc vtricularie buccis :
Quiq; obducta bouis tympana pelle feris.
Duraq; flammivomas quæ eructat machina sphaeras :
Nescio quid nostra, cum boat, arte boat.
Et procul auditos agitata per aëra bombos
Tu campana meæ reddis alumna manus.
Quæq; coorta feri sunt turbine flamina venti,
Conueniens nobis murmur habere putes.
Deniq; præmissis crepitura tonitrua flammis
Nil a natura sunt aliena mea.

Certamen Elegiacum

Queis, puto, Barbaries nihil aduersata resistet :
Nam fera sub tonitru fulminis ira latet.
Has Erato quinas numerosa sequuta sorores,
Arguto tales protulit ore sonos :
Sum dea, quæ cunctis sua do discrimina rebus :
Et quæ principium pono quibusq; suum.
Euoluo triplicem dubiis erroribus orbem :
Inq; suas partes, & sua membra seco.
Digero per certas elementa quaterna figuras :
Nec sino, quod fuerant, amplius esse chaos.
Nam terras coelis, & aquas discrimino terris :
Aq; leui spissos aëre findo polos.
Limitibusq; suæ spaciisque coercita metæ
Singula per certos quæq; gubernio modos.
Participes facio terras grauitatis & vndas :
Aëra cum flammis ad leuiora voco.
Aequora litoribus, vaga flumina comprimo ripis :
Nec labor emissos est inhibere Notos.
Dirigo signiferæ Phoebo sua climata Zone :
Quæq; soror Phœbi per loca carpit iter.
Semper vt æquales spaciis æqualibus horas,
Sic & inæquales semper habebō dies.
Recturusq; suis totum cum mensibus annum,
Donec eunt menses : donec & annus : ero.
Efficio vt verni sint verno in cespite flores :
Aestatiq; suæ non sit iniqua seges.
Vina tibi autumnus me maturante propinat :
Et per me stirili frigore torpet hyems.
Qui mihi se debet, secum regit omnia mundus
Per numeros : numeris statq; caditq; meis.
Viribus illorum spaciosi machina coeli
Cum gemino gemini subiacet axe poli.
Quodlibet his constat quantum sit corpore corpus :
Quanta sit & cuius quæque capedo rei.
Ipse suas horum docet arte geometer artes :
Fixaque cum stellis qui docet astra, docet.

Qua

nouem Musarum.

Qua sine cunctarum pereunt commercia rerum:
Qua sine vel nostri nemo scit esse nouem.
Ingenii, numeris, animiq; potentia, nostris,
Et vis arcani noscitur alta Dei.
Et mihi quis tantam, nisi demens, certet ob artem?
Nemo : fruor primi digna decore loci.
Denique Barbaries per quot confossa sit a me,
Vix possum numeris tela referre meis.
Postea diuinę præses veneranda poësi,
Calliope, & nostri Musa laboris, ait:
Non cuiusq; rei de cognitione triumphas:
Quæso, soror, linguę contrahe vela tuę.
Nam mihi, iudicibus vobis, velut auguror, æquis,
Ob quem certamus, cedere debet honos.
Vatidicamq; tuis, omnes, cane versibus, artem
Prima tuam, dicant, Calliopea, ducem.
Laurus vt, æterni decus & gestamen honoris,
Tempora perpetua per mea fronde viret:
Sic mea perpetuus viget æternata triumphis,
Munus & æternæ gloria laudis habet.
Ars tua, Phœbe, mea est : nobisq; perenne duobus,
Quod geris officium, frater, & ipsa gero.
Per me carminibus celebrantur cuncta poëtis:
Et sacra me vatum turba canente canit.
Nota sapit nostros haud vna scientia versus:
Disciplina meis nec patet vna metris.
Artes carminibus vestras constare, sorores,
Quis neget? & nostri muneris arte frui?
Carmen in historicis non exstat inutile rebus:
Quæq; grauis debet metra cothurnus habet.
Verba mouens populo plaudenti ad subdola risus,
Arte mouet nostri comica scena metri.
Et mea Apollineis concordant carmina neruis.
Terribilisque suum buccina carmen habet.
Tuq; tuos Erato numeros non futile pactos
Scis, puto, cum numeris foedus inisse meis.

Certamen Elegiacum

Deq; suis stellis coeleste volumen & astris
Carmine conscriptum primus Aratus habet.
Rhethoriciq; meo sunt carmine multa leporis
Cognita, carminibus fama perennis erit.
Amphitrioniadae sine carmine claua iaceret:
Nec foret a domitis nobilitata feris.
Carmine adhuc viuit, cunctum victurus in æuum,
Aurea Phryxæa vellera nactus ouis.
Mæonidaeque graui nemo sine carmine nosset
Hæctora Priamiden, Dulichiumq; ducem,
Nec pius Andino sine vate superstes haberet
Vllum Anchisiades nunc in honore decus.
Ad Styga qui manes, & qui damnantur ad Orcum:
Materiem nostri carminis esse iuuat.
Quando giganteum memoratur carmine bellum:
Iuppiter inuenti lætus es arte mei.
Carmina noctiuaga præbent sua lumina lunæ:
Obscurantq; tuas carmina, Phoebe, faces.
Carmina multa nouas mirantur corpora formas,
Denique Barbaries carmine victa iacet.
Cœlesti Vranie promens suspiria corde,
Suspicit æthereas quo docet ore plagas.
Et tandem reliquis ita farier orsa Camœnis,
Vt decet accensam pacis amore, refert:
Haud postrema chori reputata morabor haberi:
Dummodo postremus sit sine lite locus.
Non mihi cura sedet ventosæ conscia laudis:
Nec comitata suo fama fauore placet.
His inhiate, quibus titulorum gloria cordi:
Et quibus ambitio, causa tumoris, inest.
At mihi sat fuerit linguae dare signa modestæ:
Obtentaq; animi posse quiete frui.
Cedo lubens vobis, rixas exosa, sorores:
Præmia re quamuis iudice prima feram.
Sedula namque plagas superæ regionis, & omnes
Certa obseruatas arte pererro vias.

Quas

nouem Musarum.

Quas humeris Atlas, conuersus ad æthera, stellas
Ingenii subeo robore nixa mei.
Immo quod immanes minime potuere gigantes,
Parte mei coelum nobiliore domo.
Stellarum occasus causas perscrutor & ortus :
Quæq; manent fixis ætheris astra locis.
Sub quo quæq; suis sint cum regionibus vrbes
Climate, si nescis, me referente scies.
Nec dubie tempus per me tibi constat vtrumq;
Quo sit venturum solstitiale die.
Quæ vagus ipse suo Phœbus facit annua cursu,
Cur eadem Phœbe menstrua signa, scio :
Et qua luna premens radios Hyperionis hora,
Parte sui partem præpediente, tegit.
Quiq; sacer Veneri est, noctem cur Hesperus atro
Afferat : & nitido Lucifer ore diem :
Insuper excubiis cur in statione relictis
Ille nec ante cadens, quam sit hic ortus, obit.
Notum a me, quoties fraterna luna quadriga,
Et quoties Phœbo sit minor orbis, habent.
Tristeq; fatalis quando quid origo cometæ
Portendit : sciti discitur arte mei.
Sic scio Chironem, sic qua Delphina requiram,
Et boue cum Pharia, Tyndaridisque, loco.
Felices animæ, quas hanc profiterier artem,
Et secreta poli tecta subire, iuuat.
Quæ nunc mente colunt, visu quandoq; notabunt
Sidera sub pedibus cum propiore suis.
Deniq;, cui summi commissa potentia cœli,
Et ius cum magnis creditur esse diis :
Si mihi Barbaries velit insultare : sub Aetnam
Ut ruit Enceladus, præcipitata ruet.
Ordine Pieriæ postrema Polymnia turbæ :
Prima sed eloquii Musa lepore sui :
Hanc, ait, in causam satis oris habebo, sorores :
Ut doceam, quod vos quæritis, esse meum.

Certamen Elegiacum

Quæ mihi largiloquæ seruit facundia linguæ :
In quo, monstrabit, sim statuenda loco.
Ut vox nulla meo fuit hætenus orba petitu :
Sic erit hîc voti nulla caduca mei.
Aucupor ad nutum, quod habetur vbiq;e, loquendo:
Inuietoq; oris fulmine cuncta domo.
Diruo, & ædifico : superaddo quadrata rotundis :
Et nihil in soliti more relinquo status.
Queis color albus inest, dempto candore, nigredo,
Et queis Memnonius, candor ut inest, ago.
Omnia quippe meis mutantur in omnia verbis:
Omnis & eloquio fit bona causa meo.
Vieta mihi cedunt mortalia pectora : palmam
Infera cum superis fert mihi turba diis.
Horum animi partes per me flectuntur in omnes :
Hinc quoque Flexanimæ nomen adepta gero.
Stat concepta meis homini sententia dictis :
Semper ad arbitrii velle ferenda mei.
Nec Ioue quid maius, nec Dite potentius extat:
Et paret monitis cum Ioue Pluto meis.
Cum libet, insanis instigo furoribus orbem :
Et rursus furiis, cum libet, orbo suis.
Prælia discordes veluti Mauortia damnant :
Sic me concordēs arma iubente fremunt.
Quæq; ruinam vrbes perituro in ciue minantur :
Quæque suo in populo regna perire vides :
Verborum appositis sustentans erigo fulcris :
Inq; suum reuoco, quem tenuere, statum.
Non mihi limitibus, positisque coërcita septis
Meta, sed immensæ curritur ampla via.
Demessura omnes quia falx se extendit in herbas,
Et quasuis sulcat nostra phaselus aquas.
Panditur officio quia quæque scientia nostro :
Arsq; ad aperta mea quælibet arte patet.
Nam quæcunque aliquam fert nomine cognita famam,
Res ad materiam spectat agenda meam.

nouem Musarum.

Tot quoque monstrosa persuadeo voce Chimeras :
Alta quot aërias Hybla frequentat apes.
Nam credenda, fidem quæ non meruere, relinquo :
Quæque fuere, negans vera fuisse, probo.
Me faciente nouis surgunt noua corpora formis :
Nec rebus facies, quæ solet esse, manet.
Terra capit stellas : frutices, & gramina cœlum :
Humor habet flammæ : flammeus ardor aquas.
Immotosq; polos ambobus in axibus ambos,
Et terram gyri more, putabis, agi,
Vota ferens animi rata denique viribus oris,
Sum desiderii compos vbique mei.
His si rite meus præceptis vsus alumnus,
Me duce Rhetorice quando perorat, aget :
Vt nunc est nostro, sic illius ore peremptum
Barbaricæ vitium rusticitatis erit.
Obstupefacta filet reliquarum turba sororum :
Clausit vt hæc verbis ora diserta suis.
Quique hortatus erat, nunc rursus Apollo coërcet
Bella : sub arbitrii voce dirempta sui :
Omnibus est eadem vobis ad prælia virtus,
O, ait, heroæ, mascula corda, deæ.
Scilicet (hoc animo velut exardente petiui)
Pectore quæque viri belligerata fuit.
Cæsa iacet vestris iam Barbara viribus hostis :
Et sua fata meo sub pede passa iacet.
Gloria iam nostri, nomenq;, Heliconis & artes,
Quaq; cadit Titan, quaq; resurgit, ouant.
Nunc Martis suspendite opus : nunc ponite litem :
Nunc pax, atque comes pacis, alatur amor.
Hos vt Apollo sonos, belli pacisque suasor,
Protulit : in litem nulla relapsa fuit :
Ast iniere nouum renouati fœdus amoris :
Mutua pacatis fixa per oscula genis.

FINIS.